

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 30 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popoșilor Nr. 18.
Telefon Nr. 18.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numele singuraticii a 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

La temniță!

(p.) Ne vedem îndemnați a spune, că începem a fi mulțumiți cu guvernul baronului Bánffy, care e pe cea mai bună cale de a se face vrednic de întreaga noastră recunoștință.

Hotărât, că nici unul dintre asupritorii noștri, începând dela *Tisza*, sdrobitorul, până la *Hieronymi*, pacificatorul, nu ne-a făcut atâta serviciu, și atât de bun serviciu în chestiunea națională, cum ne-a făcut guvernul baronului Bánffy.

Căci de făcut ne-au făcut ele toate guvernele maghiare serviciu.

Nu avem decât se aruncăm o privire trecătoare asupra luptelor noastre politice din ultimii patru ani, și vom vedea că nu noi, ci Maghiarii și guvernul maghiar au ridicat cauza noastră la înălțimea la care se află ea astăzi.

Vandalismele din Turda, Arad, Oradea-mare etc., tot acte de vitejie ale societății maghiare de o parte, — ear' de altă parte înscenarea procesului Memorandului din partea guvernului ungar au dat cauzei noastre un avânt, pe care noi singuri, cu slabele noastre puteri, și cu mult accentuată „solidaritate”, folosită ca decorație sărbătorească, nu i-l-am fi putut da (fără ajutorul lor) nici în zeci de ani.

Toate guvernele s'au purtat dară „bine” față de noi, dar guvernul lui Bánffy le înțelege pe toate, și eată pentru-ce avem motiv a fi mulțumiți din cale afară cu acest nou „colaborator” al nostru, căruia îi punem în vedere întreaga noastră recunoștință. Baronul Bánffy știe foarte bine, că toate libertățile popoarelor răsar numai din temniță, și de aceea credem, că baronul Bánffy ne dorește tot binele, când ne aruncă — acum a gramada — în temniță. Bánffy ne zice: „mergeți la întunec și scoateți de acolo lumina!”

O vom scoate, fie convins baronul Bánffy. Nu azi, nici mâine, poate ceva mai târziu, dar' o vom scoate nesmintit, căci trebuie să o scoatem. Și nu noi vom avea a ne rușina când lumea ne va vedea pe noi, și fi va vedea pe ei la razele luminii adevărate.

Ar fi o nărozie a mai discuta asupra noii goane pornite în contra noastră, și a căuta de e legală ori ilegală purtarea guvernului și a organelor sale subalterne față de noi.

Noi de mult sîntem scoși cu totul din cadrul legilor; ele pentru noi nu mai există. Într-o țeară apoi, în care legea pozitivă, sancționată de Monarch, e ștearsă cu o trăsătură de condei a ministrului: provocarea la literle ei a devenit cu totul superfluă și iluzorie.

Într-o țeară, în care guvernul poate să înlocuească legi pozitive cu ordonanțe ministeriale fără a fi tras la răspundere din partea parlamentului, forul chemat a controla executarea legilor: arme legitime de apărare nu mai există.

Sîntem judecați afară din lege: apărarea va trebui să ni-o căutăm și noi tot pe această cale.

Căci lege e, cu dreptul e oare a zice, că noi nu existăm mai mult ca partid, nu ca naționalitate, și că sîntem șterși de pe mapa Europei întocmai cum se șterg cifrele scrise pe tabla neagră cu ajutorul buretelui? Poate un popor de trei milioane de suflete să fie șters, numai așa, cu virful condeiului unui ministru, din cartea vieții și din cartea istoriei??

A combate această absurditate, nu ar fi alta decât a sta în discuție cu descrieratul, care afirmă sus și tare că soarele nu există, precum nu există nici lună și nici stele! A sta adevărat în discuție cu un nărod!

Care e „păcatul” nostru cel mai proaspăt? Acela, că am afirmat și am dat dovezi, că existăm, și pentru

această cutezanță, guvernul lui Bánffy ne trimite la temniță. Mergem fără supărare. Și baronul Bánffy poate să ne mai trimită de multe ori la temniță, vom merge totdeauna, dar' de naționalitatea noastră și de partidul nostru național nu ne vom lăpăda. Aceea-ce de fapt există nici noi și nici ordonanțele guvernului ungar nu pot se face deodată neexistente. Și partidul național român există și va exista, în ciuda baronului Bánffy și a organelor sale servile.

Presidentul partidului nostru e trimis la temniță, pentru-că basat pe lege, a convocat o conferență electorală a tuturor alegătorilor români, cari stau pe baza unui program pe care însuși guvernul l-a declarat în comunicate oficiale de neperhorescat.

Alți numeroși fruntași ai poporului românesc, sînt asemenea trimiși la temniță, pentru-că tot pe temeiul unei legi pozitive au convocat întruniri electorale cercuale, la care au invitat pe toți membrii partidului nostru cari țin la programul neperhorescat din partea guvernului.

Tot pe acest motiv vor fi trimiși la temniță toți aceia, cari au luat parte la aceste întruniri.

Vor intra toți în temnițe, veseli și cu frunte senină vor eși din temnițe și — vor merge înainte.

Sentențele ilegale ale unui guvern care calcă legile în picioare se pot executa cu forță, dar' ele nu pot se pună pedecă mișcării unui întreg popor.

Poporul va merge înainte.

Vom merge noi înainte și va merge — poate și guvernul înainte. Să nu uite însă guvernul, că nu mai are în mână decât un singur a d u t. Folosească iute și de grabă și această ultimă armă ce o mai are. După-ce ne a confiscat toate drepturile, pună mâna și pe — p r e s a r o m â n ă. Puterea o are, poate să o facă și pe aceasta. Cum a declarat partidul și comitetul nostru de disolvat, și cum a declarat naționalitatea română de neexistență, poate să șteargă și p r e s a r o m â n ă, pe motivul, că se scrie într-o limbă a cărei naționalitate genialul guvern ungar nu o recunoaște și că face serviciu unui partid a cărui existență ordonanța ministrului *Hieronymi* a declarat-o de nulă. Căci într-o adevăr, cum pot să mai existe organe n a ț i o n a l e de publicitate, când partid național nu există? Cum pot să se mai tipărească ziare în limba unei naționalități, pe care baronul Bánffy a șters-o din cartea celor vii?

Unica armă ce o mai avem astăzi e presa. Baronul Bánffy ar face foarte bine, dacă ne-ar răpi dară din mână și această ultima armă, și ne-ar sili să recurgem la armele noastre vechi și bine manuate, la — c o a s ă ș i l a s e c u r e ! Să ne iee baronul Bánffy toate armele legale din mână, înlocuindu-le cu cele ilegale, și atunci va merita din tot adinsul recunoștința noastră.

Înainte, domnule Bánffy! Joacăți jocul până la sfârșit, noi deocamdată mergem la t e m n i ț ă ! Un lucru însă se nu-l uitiți, că Românul — ține minte!

Sibiu, 22 Decembrie n.

Seria prigonirilor nouă — se continuă. Ni-se anunță din *Seliște*, că convocării conferenței cercuale de acolo, domnii *Dr. Calefariu* și *Ioan Banciu* au fost citați și ascultați la prețură, întocmai ca și convocatorii din Sibiu ai conferenței. Casul din *Seliște* e cu atât mai interesant, că acolo conferența a fost permisă de însași prețura și s'a ținut în prezența unui *exmis al ei*. — Sentența ni-e încă necunoscută.

Din *Turda* i-se anunță „*Gazetei Transilvaniei*”, că acolo prigonirea s'a pornit nu numai în contra convocatorilor conferenței, ci și în contra celor-ce au luat parte la ea. În înțelesul absurdului ordin ministerial și aceasta se poate. Astfel nu zeci, ci mii de Români

vor fi dară pedepsiți, pentru-că au dovedit existența partidului național în disprețul ordinilor volnice și anticonstituționale ale lui *Hieronymi*. — Și toate vor fi fazădar, pentru-că întreg poporul românesc ține la partidul seu și disprețuște ridicula brutalitate, care își arogă, că l-a desființat.

Presa orbită. Intreagă presa maghiară a înregistrat ca informație telegrafică a biroului oficios știrea despre nouele pedepse dictate de poliția din Sibiu. N'am dat însă nici de un singur ziar, care să fi reprobat această volnică măsură, luată în disprețul însăși a celor mai elementare principii constituționale.

Cele mai multe au înregistrat știrea sub titlul — care constituie singura apreciere a faptului — de: „agitatori daco-români”, „Valachi condamnați” etc. „*Budapesti Napló*” le zice „incorigibili”. Numai chiar *Alkotmány* pune știrea sub titlul ironic: „*Resolvarea*” chestiunii naționalitățiilor.”

Cuvintele Regelui. Vorbim la alt loc despre ceremoniile investiturii noului Metropolit-Primat al României. Aici amintim, că la vorbirea adresată Regelui din partea I. P. S. Sale Metropolitului *Gheorghian*, după-ce a primit cărja din mâna Regelui, — M. Sa i-a răspuns în termeni foarte călduroși, accentuând, că actual investiturii de Metropolit-Primat a fost totdeauna sărbătorească și impunătoare, de astă-dată însă are o însemnătate deosebită, pentru-că la sărbărire ia parte nu numai marele colegiu electoral, compus din membrii sfântului Sinod, din senatori și deputați, ci aproape întreaga țeară, toți oamenii de frunte ai țării, cari au lucrat din tot adinsul și din toate puterile la ridicarea și consolidarea regatului. Actul acesta (al investiturii) — a zis Regele — e prețios semn, că Români știu să se unească în cuget și în voință totdeauna când e vorba de mari interese naționale, și când patria cere spriginul tuturor fiilor sei. Regele a declarat în fine, că privește cu deplină încredere în viitor, și că e convins despre aceea, că România, — prin unitate de vederi — va învinge totdeauna greutățile și va încungiura primejdiiile. —

Vorbirea a avut un efect ne mai pominit. Toți cei prezenți erau încântați. Telegramme șesesc la palat din toate părțile țării, felicitându-se în ele M. Sa Regele pentru buna și înțeleapta delegare ce a dat chestiunii Metropolitului.

Din parlamentul maghiar. Discuția asupra adresei s'a terminat în ședința de ieri a dietei. A vorbit deputatul *Héliy* accentuând, că un guvern patriotic are mare necesitate de o opoziție tare și compactă. Protestează în contra învinovățirii ce li-se aduce kossuthiștilor, că adevărat ar fi legat pact cu guvernul și primește adresa kossuthiștilor. Vorbește după dînsul referentului *Pulszky Agost*, ear' apoi propunătorii: *Eötvös Károly*, *Mársorosky*, *Apponyi*, și în fine baronul *Bánffy*, respingînd acusele despre atrocități electorale și declarînd de nou că alegerile au decurs în ordine și s'au făcut pe cale legală. Imensa majoritate primește adresa guvernului, atât în general cât și în special.

Metropolitul Antim. O telegramă a „*Agencției Române*”, primită din Constantinopol ne spune, că Metropolitul Antim a adresat ministrului otoman de culte și instrucțiune publică o declarațiune în care zice, că dorința sa și a poporului român din Macedonia este, a nu mai depinde de Patriarhul ecumenic, ci numai de ministrul cultelor. Care apoi se fie recunoscut din partea Porții de Metropolit al Românilor din imperiul otoman.

Cum se vede, r e c u n o a ș t e r e a din partea Sultanului nu e încă împlinită.

Alegerea noului Metropolit-Primat al României.

Vineri după amiază, la orele 2, marele colegiu electoral al României, compus din P. P. S. S. Părinți, membri ai Sinodului, domnii senatori și deputați, s'a întrunit la cameră spre a proceda la alegerea noului Metropolit-Primat al României, în locul demisionatului Metropolit *Ghenadie*.

După oficierea unui *Te-Deum* de către P. S. Archiereu *Nifon Ploșteanu*, ședința se deschide, presidată fiind de I. P. S. Metropolitul Moldovei.

Se face apelul nominal. Sînt de față: 13 prelați, 83 domni senatori și 133 domni deputați. De abia la orele 2 jum. se începe votarea.

D. V. Cogălniceanu, chemat la vot, dă loc unui incident declarînd, că nu poate să-și dea votul pentru un Metropolit, care odată a *absis*.

D. V. Rosetti declară că e ateu, prin urmare asemenea nu votează.

Votarea durează aproape o oră. La orele 3 și 20 începe despozierea scrutinului. La orele 4 e aproape terminată. Resultatul este: Votați 228. Voturi albe 29. Majoritate 100. Au întrunit: P. S. S. Iosif Gheorghian 196 voturi. P. S. S. Iosif Naniescu 1 vot. P. S. S. Episcopul Parthenie 2 voturi. Di Nicolae Fleva 1 vot. P. S. S. Episcopul Gheorghian al Romanului, a fost proclamat ca Metropolit-Primat al Ungro-Vlahiei.

În urmă dl *P. S. Aurelian*, ministrul-presedinte, se urcă la tribună și mulțumește corpurilor legiuitoare pentru spriginul dat guvernului în opera de a rezolva problemele din urmă.

În „*Monitorul oficial*” de Sâmbătă a apărut următorul decret regal: P. S. Sa Episcopul de Roman, *Iosif Gheorghian*, este înțarit în scaunul de Arhiepiscop și Metropolit al Ungro-Vlahiei, Exarch al Plaiurilor, Primat al României și președinte al sfântului Sinod al sîntei biserici autocefale ortodoxe române.

Investitura noului Metropolit s'a făcut Duminecă, după programul următor:

La orele 11 și jumătate s'au adunat la palat: înaltul cler; domnii ministri; domnii senatori; domnii deputați; înalta curte și casație; înalta curte de compturi; consiliul comunal: dl prim-presedinte, președinții, dl procuror general și procurorii curții de apel; domnii secretari generali și directorii ai ministerelor; dl comandant al corpului II. al armatei; cu domnii generali și domnii colonelii șefi de corpuri, prezenți în capitală. —

La orele 11 o trăsură regală s'a postat în curtea sîntei metropolii la dispozițiunea Înalt Prea Sîntiei Sale Metropolitului-Primat.

La orele 11 1/2 Înalt Prea Sîntia Sa a luat loc în trăsură.

Cortegiul a pornit dela sfânta metropolie în ordinea următoare: 1. Dl prefect al poliției capitalei. 2. Două plutoane de cavalerie. 3. Amândoi protoiereii ai capitalei. 4. Trăsura regală cu Înalt Prea Sîntia Sa Metropolitului-Primat. 5. Alte două plutoane de cavalerie. La dreapta și la stînga trăsurii Înalt Prea Sîntiei Sale Metropolitului-Primat câte un major.

La intrarea Înalt Prea Sîntiei Sale în curtea palatului, garda a eșit prezentînd arma, și musica militară a intonat spre rugăciune.

La peron Înalt Prea Sîntia Sa a fost întîmpinat de dl adjutant de serviciu, și în capul scării de onoare de către dl prefect al palatului; ear' de acolo a fost condus de către dl prefect al palatului și de d-nii adjutanți regali în salonul de primire.

Anunțându-se sosirea Înalt Prea Sîntiului Metropolit-Primat, M. S. Regele, precedat de toți d-nii adjutanți și dl prefect al palatului, își făcî intrarea în sala Tronului.

După-ce Maiestatea Sa se sui pe Troi, dl ministru al cultelor și instrucțiunii publice a condus pe Înalt Prea Sîntia Sa alesul Metropolit-Primat din salonul de primire până în fața Tronului. Acolo arhidiaconul Înalt Prea Sîntiei Sale, care ținea cărja noului ales Metropolit-Primat, îl îmbracă cu mantia, ear' dl ministru al cultelor luînd cărja o remise în mâna Maiestății Sale și a dat cetire diplomei, recomandînd pe noul ales.

Maiestatea Sa încredință apoi cărja Înalt Prea Sîntiei Sale Metropolitului-Primat, care mulțumește Maiestății Sale pentru acest onor. Maiestatea Sa Regele s'a retras în departamentele sale, ear' Înalt Prea Sîntia Sa Metropolitul a fost reconduc la sfânta metropolie în aceeași ordine și cu același ceremonial care a presidat la sosirea cortegiului la palat, cu deosebire numai, că Înalt Prea Sîntia Sa era acum însoțit în trăsura de Înalt Prea Sîntia Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei și de dl ministru al cultelor și instrucțiunii publice și precedat: 1. De către protoiereii capitalei. 2. De către Prea Sîntiții episcopii eparhioți în trăsuri regale. 3. De către dl primar al capitalei, și 4. De către arhidiaconul, care ținea cărja Înalt Prea Sîntiei Sale, însoțit de alți doi diaconi. În acest timp toate clopotele bisericilor capitalei sunau: La ușa bisericii sîntei metropolii, Înalt Prea Sîntiții Metropolit-Primat a fost primit de către Prea Sîntiții episcopi și archierei și s'a început numai decât rugăciunea obișnuită.

„Foaia Poporului” — ilustrată!

„*Foaia Poporului*” care e atât de cu drag cetită de poporul nostru, publică în fruntea numărului seu din urmă, sub titlul de mai sus, următorul articol:

Cu prima Ianuarie 1897 „*Foaia Poporului*” intră în al 5-lea an al vieții sale plină de roade frumoase. Într-o această „*Foaia Poporului*” are să și-o facă într-o formă sărbătorească, pentru-că ziua de 1 Ianuarie 1897 are să fie o zi însemnată în viața ei.

La această dată „*Foaia Poporului*” va începe se apăra *ilustrată* cu frumoase icoane și chipuri

Dela începutul anului viitor „*Foaia Poporului*” va începe să ese în fiecare Duminecă nu numai îmbunătățită, îmbogățită și mai îngrijită ca ori-și-cînd, ci ea va avea se facă, ce n'a mai făcut nici o gazetă politică românească: se aducă în fiecare număr al sen icoane sau ilustrațiuni.

Până acum „*Foaia Poporului*” se ducea la casa Românilor din toate colțurile pă-mîntului, ori-unde se afla el: în *Ardeal*, *Banat*, *Țeara-Ungurească*, *Bucovina*, *România*, *Basarabia* și *Bulgaria*, — și ti aducea vești, și bune și rele, și aducea sfaturi și povețe, vorbe de luminare și învățătură, cuvinte de încurajare și mîngăiere. Ea era o gazetă cum se cade, o fică a „*Tribunei*”, cum mulți o numesc.

Dela Anul-Nou încolo „*Foaia Poporului*”, această fică a „*Tribunei*”, are se întrecă pe mamă-sa. Mai tinără și mai frumoasă, ea are să se înfățoseze și mai gătită și mai *impodobită* decât „*Tribuna*”, căei se va înfățoza cu chipuri și icoane.

Pe lângă mulțime de știri, învățături, sfaturi și povețe „*Foaia Poporului*” are se aduce în fiecare cetitor și câte o icoană sau două, după puțință și împregiurări, toate frumoase și plăcute.

Pe lângă descrierile făcute cu cuvinte, ea va aduce întotdeauna și chipul omului sau lucrului de care va fi vorba, ca toți să-l vadă mai bine și să-l cunoască. Vom da icoane din timpul de față și din trecut. Vom arăta chipul bărbatilor mari ai neamului românesc, cari au făcut fapte vrednice pentru binele poporului nostru. Vom arăta icoana bărbatilor nostri frumăși de acum; peste tot vom arăta chipul fiecărui bărbat, care face câte un lucru mare pentru noi și e vrednic ca toată suflarea românească să-l cunoască.

Vom da mai departe chipuri, cari ne arată portul românesc, în deosebită lui forme din diferite ținuturi, pe unde sînt Români. Vom arăta biserică și școala românești frumoase, zidiri mărețe, chipuri despre orașe și sate, ținuturi frumoase, cu un cuvînt tot ce e frumos și vrednic ca să fie pus ca într-o oglindă înaintea ochilor cetitorilor nostri iubiti.

Știm, că și până acum „*Foaia Poporului*” a fost și este *iubită* de poporul nostru.

Vrem însă ca ea să fie și mai iubită; vrem să fie îndrăgită de tinăr și bătrîn, bărbăți și femei; cu un cuvînt: de toți căți țin la numele frumos de *Român*. O împodobim

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 271) vorbind despre apelul adresat tinerimii maghiare din patrie...

Se se abțină și mai departe precum s'a abținut și până acum și se nu dea ascultare apelului maghiar...

Începe apoi cu următorul sfat dat societății maghiare:

„Lucreze și stăruiește deci societatea maghiară înainte de toate să se restabilească dreptatea în țeară; caute prin lealitate și sinceritate să câștige încrederea popoarelor...”

Dreptatea (nr. 270 și 271) publică doi articoli, intitulati „Pentru pasivitatea noastră”, ca răspuns la seria de articoli publicati tot în „Dreptatea”...

CRONICĂ

Sibiu, 22 Dec. n. 1896.

Pentru congres. Sub președinția comisarului consistorial Ioan Marcu, ținându-se scrutinii în cercul electoral IV. Buzias, dieceza Caransebeșului...

Din temnița Lugojului. Primim informațiunea, că Românii din Bocșa - română, cari își fac osânda în temnița din Lugoj...

Catastrofa dela Reșița. Duminecă seara incendiul din o-na Széchenyi pusti. încă violent. Explosia a prefăcut în rume și depositul de mașini...

Anarhiștii osândiți la moarte. Tribunalul militar din Madrid a osândit la moarte pe 8 anarhiști, părtași la grozavul atentat cu dinamită, săvârșit în Barcelona.

Spirit antipatriotic. Di Veres Ignaf, directorul gimnasiunii de stat din Sibiu, a ținut o conferință publică la societatea pedagogică maghiară din Budapesta...

Dar pentru biserică. Din Iltcu (comitatul Arad) ni-se scrie, că reșosatul frunțas Nicolae Vug, pe când era în viață a cumpărat pe seama sfintei biserici de acolo un candelabru în preț de 50 fl. ear' în ora ultimă a testat pe seama acestei biserici suma de 115 fl. care s'a depus spre fructificare la institutul de credit „Victoria” din Arad.

nebrale le-a executat corul studenților, condus de Rev. domn N. Diamandi, terminându-se cu „In veci pomenirea lui”.

O foaie nouă. Se svonește, că prin publicul românesc, ici-colea circula „prospecte” despre o nouă foaie românească ce ar fi se apară în Arad. Este mult anunțata „Tribună veche”.

Atentat asupra unui protopretor. În Teregova (comit. Caraș-Severin) s'a făcut un atentat asupra protopretorului Aurel Issekutz. Pe când acesta cina împreună cu familia sa...

Conferințe publice. La Brașov, în sala cea mare a gimnasiunii române, se țin de câțiva vreme în fiecare Duminecă o conferință publică.

O întimpinare. Anunțarea foi dela Arad nu s'ar pute zice, că ar fi întimpinată cu entuziasm. Dintre ziare — abstrăgând dela „Revista Orăștiei”, care e în aceleași ape — numai „Unirea” din Blaj i-a făcut o primire mai bună...

Kyr Cilibidake. Foile bucareștene ne spun, că faimosul apărător al sentinței de coterisire, ce a fost pronunțat-o sfântul Sinod din România în contra fostului Metropolitan Primat al doilea Cilibidakepoleos, călugărul Mangra...

Bombă „millenară”. Cu prilegiul dărmării pavilionelor de pe terenul expoziției „millenare”, s'a aflat la 17 Oct. n. o bombă explosivă, așezată sub pavilionul unei societăți pentru rafinarea petrolului.

Știri mărunt. M. S. Monarhul a dăruit doi noi magnați pe viață: Ráth György, president de tablă pens. și Vásárhelyi Béla, mare proprietar.

Posta redacțiunii. Fratelui. Regretăm erorile; dar' acum e prea târziu. Sînt neîncredincioșii... Frăție. X—e. Creдем să nu mai răspunzi. Deci...?

Mulțumită. Soartea crudă, care mi-a răpit pe iubitul meu soț și tată, mi-a cauzat o durere nespusă.

Sosiți în Sibiu. În 22 Decembrie n. 1896. Hotel „Imperatul Romanilor”. Czimmer și Nemes, ingineri din Budapesta. Băicescu cu soția, ingineri din Călimănești.

Teatru orașenesc în Sibiu. Mercuri, 23 Decembrie n. Pentru ultima oară. Reprezentație festivă. „Das Heimchen am Herd”. Operă în 3 acte, de A. M. Willner.

Ved. Sofia Grozda, cu jancă familie. Șimand, 19 Dec. 1896.

Osândirea companiei Papacosta.

Tribunalul din Viena a osândit pe Papacosta la 4 ani, pe Stalo la 4 ani, pe Affendakis la 6 ani și pe Pribojac la 8 ani temniță grea.

Erăși o „idilă”. Din Roma se anunță o nouă „idilă”, și mai sensațională decât cazul Elvira-Folchi. Fiica fostului prim-ministru Crispi, a fugit cu vizitiul ei.

Cerșitori bogăți. În orașele mari sînt mulți așa ziși „saraci”, cari după-ce au făcut mari averi din cerșit, își urmează mai mult din distracție „cariera aceasta rentabilă”.

Ciobanul Cârțan, reîntors din călătoriile sale prin România ni-se plînge, că în lipsa sa „doi oameni îmbrăcați ca gendarmi și cu puști”, i-au luat toate cărțile de acasă „fără știrea sa, ba chiar și fără știrea legii”.

Rectificare. La notița noastră de ieri „Cotaștii groznică la Reșița”, pasagiul al 3 lea, rîndul al 6-lea de sus, s'a tipărit din greșeală motor în loc de moloz.

Pentru iubitorii de muzică. Atragem atenția iubitorilor de muzică asupra prețioasei foi musicale nemțești „Osterreichische Musik und Theater Zeitung”. Numărul 8 (de Crăciun) al acestei foi se extinde pe 28 pagini, avînd un bogat și ales conținut musical și literar.

Bombă „millenară”. Cu prilegiul dărmării pavilionelor de pe terenul expoziției „millenare”, s'a aflat la 17 Oct. n. o bombă explosivă, așezată sub pavilionul unei societăți pentru rafinarea petrolului.

Știri mărunt. M. S. Monarhul a dăruit doi noi magnați pe viață: Ráth György, president de tablă pens. și Vásárhelyi Béla, mare proprietar.

Posta redacțiunii. Fratelui. Regretăm erorile; dar' acum e prea târziu. Sînt neîncredincioșii... Frăție. X—e. Creдем să nu mai răspunzi. Deci...?

Mulțumită. Soartea crudă, care mi-a răpit pe iubitul meu soț și tată, mi-a cauzat o durere nespusă.

Sosiți în Sibiu. În 22 Decembrie n. 1896. Hotel „Imperatul Romanilor”. Czimmer și Nemes, ingineri din Budapesta. Băicescu cu soția, ingineri din Călimănești.

Teatru orașenesc în Sibiu. Mercuri, 23 Decembrie n. Pentru ultima oară. Reprezentație festivă. „Das Heimchen am Herd”. Operă în 3 acte, de A. M. Willner.

Ved. Sofia Grozda, cu jancă familie. Șimand, 19 Dec. 1896.

Bibliografie.

Calendarul „Bibliotecii pentru toți” — pe 1897. —

Toată lumea, la noi, cunoaște acum „Biblioteca pentru toți”, întreprinderea folositoare și amuzantă, care a avut atât succes, încât într'un an și jumătate a tipărit aproape 100 de cărți...

Materia acestui calendar se compune pe lângă nulele, poesii, cugetări, snoave, anecdote, scrise de autori ca: Andersen, André, Theuriet, Shelley, Jules Simon, Carmen Sylva, etc., din o parte calendaristică importantă: sîrbători mobile, naționale, calendar judecătoresc...

M. S. Regina Elisabeta, A. S. Principele Carol II., Independența României, I. Michel, Al. Odobescu, Ioan Creangă, A. S. R. Principeasa Maria și Principeasa Elisabeta, Maica Domnului, Barbu S. Delavrancea, D. C. Olănescu, G. Ionescu Gion, Traian Demetrescu, C. I. Stănescu, Petre Dulfu, Popovici Bănățeanu, Radu Rossetti, D. Rossetti, Max, Madona din Foligno, Dumitru Stăncescu, Carol Müller, Tennyson, Ioan V. Socec și Venus dela Millo. Un exemplar costă 32 cr. Trimis cu posta 35 cr. v. a.

Chestiuni de învățămînt, un volum de 340 pagini; note asupra învățămîntului primar de d. A. Lupu-Antonescu, profesor și inspector al școlilor primare și normale.

Statul și învățătorul. — Alexandri și C. Negruzi pedagogi. — Cartea de cetire. — Programa studiilor primare. — Cine, ce? — Un învățător inimos. — Negru pe alb: sărăcimea școlilor rurale, recrutarea învățătorilor, localurile, circumscripțiile școlare etc. — Conferințele didactice. — Cuceriți de Ruși. — Examenle particularilor. — Școala și școlarii. — Un document școlar: reformele propuse de consiliul general de instrucțiune din 1884. — O excursiune la țeară.

De vînzare la toate librăriile și la editorul H. Steinberg, strada Șelari nr. 18. Preț 2 lei.

Calendarul zilei.

23 Dec. n. 1896. Iulian: Cuviosul Daniil Stălp. Gregorian: Victoria. Soarele: răsare 7.57, apune 4.08 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 22 Decembrie n. 8 ore dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosf. în mm., Diferența presiunii, Temperatura după Celsius, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vîntului.

Din țeară 19 Dec. n. 9 ore dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcția și vîntul).

Sosiți în Sibiu.

Hotel „Imperatul Romanilor”. Czimmer și Nemes, ingineri din Budapesta. Băicescu cu soția, ingineri din Călimănești. Grasser, preot din Amnaș. Fogarasi din Racovița, K. Varga din Șeica-mare și R. Benjamin din Cincu-mic, notari.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Mercuri, 23 Decembrie n. Pentru ultima oară. Reprezentație festivă. „Das Heimchen am Herd”. Operă în 3 acte, de A. M. Willner. Începutul la 7 ore seară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Dec. n. 1896.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Spirit

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Cursul pieții din Sibiu.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Bursa de Budapesta.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Bursa de Viena.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Mărfuri, Cantitatea per hect., Prețul per 100 obiloz., Prețul per 100 obilo.

Editor și redactor responsabil: Teodor V. Păcățian. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressandit.

